

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 16:

Forslag til lov om ændring af toldloven og afgiftslovene. (Gebyrer m.v.).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(FremSAT 5/10 88. Første behandling 11/10 88. Betænkning 9/11 88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-27

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Forespørgsel nr. F 4:

Forespørgsel til sundhedsministeren:

»Hvordan vil ministeren medvirke til at opretholde de små sygehuse og i øvrigt fremme, at gode sygehusemuligheder sikres lokalbefolkningerne?«

Af Pia Dahl (FP), m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 11/10 88. Fremme af forespørgslen vedtaget 25/10 88).

Begrundelse

Pia Dahl (FP):

Baggrunden for, at vi i Fremskridtspartiet har stillet denne forespørgsel til sundhedsministeren, er naturligvis dillen med de lukninger af små sygehuse, der allerede er sket i løbet af ikke

alene de seneste år, men også de seneste måneder, men ikke mindst de sygehusednlæggelser, der, som det ser ud i øjeblikket i hvert fald, er i støbeskeen rundt omkring i alle landets 14 amter.

Ydermere har jeg ved gennemlæsning af tidligere debat forstået, at der for så vidt er bred enighed salen rundt, hvad angår værdien af de små sygehuse. Befolkningens indstilling er ingen vel i tvivl om. Demonstrationer og skrivelser taler deres eget tydelige sprog.

Det turde vel også være overflødigt at forsøge at overbevise ministeren om værdien af de små enheder i sygehussystemet. Sundhedsministerens udtalelser gennem de sidste måneder taler også deres tydelige sprog om, at Fremskridtspartiet og sundhedsministeren er 100 pct. enige om, at patienterne så vidt muligt skal behandles i deres eget miljø og ligeledes i så små enheder som overhovedet muligt. Ministeren har talt om fremmedgørelse i de store hospitalsmiljøer, hun har talt om, at vi nu skal satse mere på det enkelte menneske end på systemet, hun har talt om det nære miljø, og hun har talt om tillid osv. osv. Vores spørgsmål i dag til ministeren – for at tage udgangspunkt i forespørgslen tekst – er derfor netop også, hvordan ministeren vil medvirke til at opretholde de små sygehuse og i øvrigt sikre gode sygehusemuligheder for lokalbefolkningerne.

Vi er godt klar over, at ministeren vil henvise til, at det er amterne, der har magten til at bestemme, hvorvidt sygehuse skal nedlægges eller ej. Ja, som lovgivningen er i øjeblikket, men ikke desto mindre er det nu Folketinget, der må og skal have det overordnede at skulle have sagt også i denne sag. Jeg skal lige for fuldstændighedens skyld nævne, at for Fremskridtspartiet betyder gode sygehusemuligheder for lokalbefolkningerne ikke, at de skal transporteres rundt i hele landet for at blive behandlet, eventuelt for en helt banal lidelse.

Derfor spørger vi nu ministeren, hvordan hun rent konkret under ansvar over for Folketinget vil sikre, at de små sygehuse opretholdes – ud fra den betragtning, at patienterne er trygge ved deres nærsygehuse. De hader tanken om at skulle indlægges på, hvad jeg vil kalde en kornsilo i udkanten af den nærmeste storby, og det kan vi i Fremskridtspartiet rigtig godt forstå.